جناب طالب

بسم الّذی کلّ فی ظهوره مضطربون الّا عباد مکرمون

بسم اللّه العلیّ العظیم

ان یا بقیّة آلی اسمع ندائی عن شطر عرشی لتجذبک نغمات الرّحمن الی مقام کان عن عرفان العالمین مرفوعا فطوبی لک بما اخذتک نفحات الرّوح فی ایّامه و حضرت بین یدی الحبیب الّذی استشهد فی سبیلی و استعرج الی سرادق القدس مقرّ الّذی کان عن انظر المشرکین مستورا و انّا کنّا معک فی اضطرابک و اطمینانک و قد محونا الاضطراب و اثبتنا الاطمینان فی لوح کان فی کنف الحفظ محفوظا و قبلنا ما اخذتک من البأسآء و الضّرّآء فی سبیل ربّک العلیّ الأعلی و احییناک من کوثر الّذی جری عن یمین العرش و اسقیناک من هذه الکأس الّتی کانت بأیدی اللّه مأخوذا ان اشرب غرفة اخری باسم ربّک الأبهی و لا تخف من ملأ الانشآء تاللّه انّ ربّک یحفظک کما حفظک بالحقّ و انّه علی کلّ شیء قدیرا حرّک لسانک بذکری ثمّ زیّن قلبک بحبّی ثمّ هیکلک بردآء الاختصاص بهذا الاسم الّذی منه ظهر ملکوت الأسمآء و غنّت ورقآء البقآء علی افنان سدرة الّتی کانت بأیدی اللّه مغروسا طهّر نفسک عن شئونات الأرض و من علیها ثمّ اصعد فی کلّ حین الی سمآء الّتی کانت باسم اللّه مرفوعا ذکّر النّاس بهذا الذّکر الأعظم ایّاک ان یمنعک شیء عن ذلک لأنّک قد کنت من الفائزین فی الواح القدس من قلم الأمر مرقوما ان لا تمنعک نفسک من انوار هذه الشّمس الّتی اشرقت عن افق البقآء بأنوار کانت علی العالمین محیطا فاشکر اللّه بما دخلت فی حزبه و ادرکت لقآء الحبیب فی ایّام الّتی اضطربت فیها سکّان الأرض و السّمآء و نزّلت جنود الوحی برایات کانت علی العالمین مشهودا طوبی لک و للّذین تشرّفوا بلقائه و حضروا بین یدیه و سمعوا نغماته و استظلّوا فی ظلّه و طافوا فی حوله و شربوا من کوثر بیانه و نصروه بما استطاعوا الی ان استشهدوا فی سبیله و طاروا فی هوآء الّذی قدّسه اللّه عن کلّ مشرک مردودا

ان یا بقیّة آل اللّه تاللّه قد ورد علی الحبیب ما لا ورد علی احد لأنّه شرب کأس البلآء من الأحبّآء و الأعدآء و انّک اطّلعت ببعض ما ورد علیه من الّذین کانوا فی حوله ولکنّ اللّه عفا عنهم بما استشهدوا فی سبیله و زیّنهم بطراز الغفران و انّه کان عطوفاً غفورا ولکن ورد علی محبوبه فی تلک الأیّام ما لا ورد علیه و لا علی احد من قبل تاللّه بذلک بکت الأشیآء کلّها و ناحت سکّان مداین البقآء و بکت عیون العظمة و الکبریآء و اضطربت افئدة النّبیّین و المرسلین فی رضوان قد کان بحبّی مخلوقا لأنّ المحبوب قد ابتلی بین یدی الّذی کان باسمه بین العالمین مذکورا قل تاللّه انّ الّذی یشتاق لقائه اهل الفردوس و یستبرک بتراب بابه اهل ملأ الأعلی و بحرکة من قلمه خلقت الممکنات قد ابتلی بین یدی مشرک الّذی کان من الموحّدین بین ملأ الشّرک معروفا اذاً فابک علیّ ثمّ ضجّ لابتلائی و صح فی نفسک لضرّی و لا تکن من الّذینهم یصبرون فی امر اللّه و لا یبالون بما ورد علیّ و یکوننّ علی مقاعدهم مسرورا کذلک اخبرناک و اذکرناک لتطّلع بما ورد علی المحبوب و تکون من المتبصّرین فی الألواح مذکورا و الرّوح و البهآء علیک و علی الّذین عرفوا اللّه باللّه فی هذا الظّهور الّذی به فصّل بین الحقّ و الباطل و ظهر جمال القدم بسلطان کان علی الحقّ عظیما

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۷ مارس ۲۰۲۲، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر